

מסורת הש"ס

א) ונקמן ק: א.ק.א.
ב) ונחמם מ: ק.ד. מנחם
פ. כריתום כ: מ.מורה יא.
כ. דה מל: א. א. זמחם
פ. ד: ג'ו"ג שם פ.
ו.ע"ש: ט) ונדכרם י.ב.
א) ונחל כ"ש"ש.

תורה אור השלם

1. וקברו וברעיו ירחץ
במים והקטיר הבתן את
הכל המזבחה עלה
אשה ריח ניחוח לל:
ויקרא א ט
2. ועשית עליוך הבשר
והדום על מזבח יי אלהיך
ודם זבחיך יושף על
מזבח יי אלהיך והבשר
תאכל: דברים יב כז

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א) תוס' ד"ה אלמא וכו'
ויקונטרס פ"י לקמן. ג"כ
ע"ן רל"ג יוסף לקמן ג"כ
ז"ו ע"כ ד"ה ידע
התוס' לעיל דף ז' וכו'
מכאן שם דלא ידע א"י
מקום פרש"י הוה יעשה
דף ק"ב עמוד ד':

מוסף רש"י

בהוייתן הן קדושים.
כשעוללים הן קדושים ולא
צמעי אמן (מנחות פג.
סכתי"ו וכע"ז תורה כה).
ולזה נקט לשון כשיימך
משום דלא דליות קדשים
קדושים נפקא לן בפי'
דכבוד מיהו לן, דמתיב
רק קדשין, אלו המנוחות,
אשר יקו לן אלו הנלוות
(מנחות שם וכע"ז זבחים
קיד. ובריות כג.). יכול
יהלוקין מזה מוטלת עליו
(זבחים יח).

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צ.

עין משפט
נר מצוה

א ז מ"י פ"ח מהלכות
מאכלות אסורות הל'
ז:
ב ח מ"י פ"ג מהלכות
פסולי המוקדשין הל'
טו ופ"ו מהלכות מעשה
הקרבנות הלכ"כ ז סמג
ע"ן קפ:

ג ז מ"י פ"ו מהלכות
מעשה הקרבנות הל'
ז:

לעני רש"י

אשקלג"ט [אישקלטי"ו].ר.
להתפרץ.

רבינו גרשום

דאציג דאיסור מוקדשין
קדים אתי איסור גיד חיילי
שכן איסורו נוהג בבני
נח: ופליגי עליה בחזאי
דהוא סבר אינו נוהג
אלא בירך של ימין וזמא
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין
דיין סבר בין ימין בין

אלמא איסור מוקדשין קדים. אומר ר"ת משום דמתחלה הכל
הוא זכר והזכר עזמו מתקשה אחרי כן ומתלבן ונעשה

גיד א' וזקונטרס פ"י לקמן דמתחלה כשהגיד נוזר אינו על הכף ולא
חייל עד שיצא ויתקשה על הכף ואע"ג דהשתא ר"ל דלחין איסור

גיד חל על איסור מוקדשים על איסור
אזכר מן החי דלא חמיר כמוקדשים
חייל ועוד דאי אפשר לאיסור גיד

להיות צענין אחר ועוד דלחין איסור
אזכר מן החי חל על שזילד לחמר
צסוף פרקין (לקמן דף קג.) כגון שנטרפה

עס יציאת רובה דאיסור טרפה ואיסור
אזכר מן החי חייל צהדי הדדי:
והא מתניתין דלא ברבי ימין בוי.

דקתני נוהג בשל ימין בוי.
ה"מ למימר מדקתני נוהג בשליל ופליגי
ר' יהודה אלא רשא דמלתא נקט:

קדשים דאיסור ברת מי שמעת
ז"ה. משמע דאפילו
משמע דאפילו

צשלמים ולאחר זריקה דשרי אף
לזרים צעני לנימיר דלא חייל כלל
איסור גיד ושרי בצאכילא אע"ג דלאחר

זריקה פקע איסור קדשים ומלל
אשכחן דחייל אלא מצדכרת ומימא
כיון דהשתא ליכא איסור קדשים

אע"ג דיכול לזכר לזכר איסור כרת
כגון אס אוכלו צטומאת הגוף אמאי
לא יחול איסור גיד דלחין כחן איסור

חל על איסור כדלמך בפרק ארבעה
אחין (יבמות דף זג.) דאחות אשה מתלל
תלי וקאי כו' וי"ל כיון דמתייב לא חייל

איסור גיד דאיכא איסור מוקדשין
דיכול לזכר לזכר על ידי פגול
ונותר ועמא מו לא חייל איסור גיד

לאחר שמיטה וזריקה דצענין שיחול
מחיים איסור גיד דומיא דיעקב שנשה
לו גידו מחיים ווא"מ ונימא מגו

דאיסוסף איסור גיד לזני נח איסוסף
נמי לישראל וז"ל דהא דנאסר לזני
נח היינו דוקא וז"ל יעקב קדוש מתן

תורה איקרו צני נח ואפילו נאסר
מתחלה לכל אומות העולם הא
אמר צפ' ארבע מיתות (סנהדרין דף עט.)

כל מנזה שנאמרה לזני נח ולא שנתי
צנייני לישראל נאמרה ולא לזני נח
וא"כ לאחר מתן תורה שרו לכולהו לזכר

מישראל וא"מ ונימא מיגו דאיסוסף
איסור גיד לגזרה דאיסור להעלותו
איסוסף נמי להדיטו איסור אכילה

וי"ל דאיכא למאן דלמך צסמוך
מחזרין יעלו: **הבא במבכרת**
עסקינן דברחם קדוש. וזהו הדדי

קאתו וקמ"ל דלא מצטל איסור
קדשים החמור איסור גיד הקל מלחול עמו ווא"מ
הוא איסור גיד

לרזי יוחנן קדים דלמך (לעיל דף עה.) תלש חלב מצן
תשעה חו
דחלבו כחלב צהמה והדר אתא איסור מוקדשין
דחמיר ומייל עליה

וא"כ לרזי יוחנן מוקדשין נוהגין צגיד מצעי
ליה ונראה דלר' יוחנן
לא חייל איסור גיד ואיסור חלב עד שיצא לחוץ
ממעיו אמו לאויר

העולם וכן משמע דצסוף פירקין (לקמן דף קג.)
קאמר רבי יוחנן גופיה
כשנטרפה עס יציאת רובה דאיסור אזכר
ואיסור חלב ואיסור טרפה

צהדי דרבי קאתו אלמא דליכא איסור חל'
צמעיו אמו:
פרש"י ירדו ר"ה היא דתניא בוי. תימא אמאי
מייתי הן צרייתא

קמייתא ונראה דאי לאו צרייתא קמייתא
המ"ל דרצנן
סצרי ישע לרבות כל מה שזוכל לרבות
ואפילו פרשו דאיסורא ולית

לן למעוטי אלא פוקעים גרידא שהוא סוף
העללה ורזי סבר
דרצויה ומיעוטה אית לן לאוקומי צתחלת
העללה ולא נמעט כמו

כן אלא דבר אחד דהיינו פרשו דאיסורא
אזכר מחזרין דאיסורא ופרשו דהיתירא
יעלו ולהכי מייתי צרייתא קמייתא
דגידים דהיתירא נמי כשפרשו ירדו דומיא
דעמנות דהיתירא ועל כרחך רבי היא אלמא

לא מרזי רבי כל מה שיכול להרבות
דהא אוקי נמי מיעוט צפרשו
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

אלמא איסור מוקדשין קדים. דמשעה שנוזר
הוא קדוש ועדיין לא
נוזר הגיד דהא חזינן דליצירת עובר
קודמת לליצירת גיד: ומשנינן

אע"ג דאיסור מוקדשים קדים אפי'
איסור גיד וחיי. הואיל ואיסור
חמור הוא שנוהג צצני נח כדקתני
מתניתין (לקמן דף קז:) והלא לזני

נח נאסר גיד הנשה: ופרקינן מאן
שמעת ליה הא סברא. דנוהג צצני
נח רבי יהודה צצליה ממני (שם):

והאי סנא דישא דמקסינ דלא כרבי
יהודה דקתני בירך של ימין ושל
שמאל ואילו רבי יהודה שמעינן ליה

לקמן [ע"כ] דלמך אינו נוהג אלא צצחוד:
פצר לה כווסיה צחדא. דנוהג צצני
נח: ופליגי עליה צחדא. דנוהג צצמי

יריכות: אימור דשמעת ליה לר' יהודה.
דלמך דמשום חומריה גיד דנוהג
צצני נח חייל נמי לאיסור אחרניאל:

נטמאה. שמעת ליה דלמי איסור גיד
ומייל לאיסור טמאה דלע"ג דאיסור
טמאה ממעי אמה ואיסור גיד אינו עד

שיולד דהא רבי יהודה אין נוהג צצליל
קאמר צמתניתין אפילו הכי חייל גיד
אטמאה הוא דאיסור גיד חמור שכן

נוהג צצני נח: קדשים דאיסור כרת.
שעל ידי קדשים צל לזי כרת כגון
אכלו צטומאה או פגול ונותר:

מי שמעת ליה. דחייל גיד עלייהו:
אלא כהא צמצרה עסקינן. דלא

קדוש ולד אלא צרחס ציציאתו
ואשמעינן תנא דידן דלע"ג דלחין גיד
נוהג צצאר מוקדשים דהא איסור

מוקדשים קדים כדלמך דליצירת
עובר קודמת ותו לא אפי' איסור גיד
ומייל אפילו הכי יש מוקדשים שהגיד

נוהג צצן כגון צבור ממה נפשא אי
נוהג צצליל איסור גיד קודם ותו
לא פקע ואי אין נוהג צצליל כרוייהו

צצדי הדדי אמו: ואינעינן אימא
נולודו קדשים. ואשמעינן תנא
דידן דלא קדשי צמעיו אמן אלא

צצוייתן ציציאתן הילכך איסור גיד
נוהג צכולן משום דליהו קדים
דנוהג צצליל ותו לא פקע דלא תימא

צמעיו אמן קדושים ואיסור מוקדשין
קדים כדלמך נצפל שלא נתקשרו
צצרו צצדיקין ותו לא אפי' איסור גיד

ומייל. להכי נקט צצוייתן משום לישנא
דקרא דליפנין מינייה קדושת ולדות
קדשים צצ"צ דצבורות (דף קז:) רק

קדשין אלו תמורות אשר יהיו לן אלו
הולדות: הנאכלים. חטאת ואשם
ושלמים: שאין נאכלין. עולה:

להקוסו. לקי אס אכלו: להעלוסו.
לנוצח און איסור גיד נוהג
כדלמך לקמין דלא כרבי ולא יאכל המזבח:
לישנא אחרניאל כהן להללו

כהן להעלוסו. מאן דלמך אין נוהג
צעולה להללו קאמר שאינו מנזוה
לחללו מן הירך ומאן דלמך נוהג
להעלותו קאמר דאסור להעלותו

צפני עזמו אס פירש מן הירך: רצ
נחמן צר יחאק אמר להללו
פליגי. דמ"ד נוהג קצבר מנזה לחללו.
וללישנא קמא להעלותו פליגי

מ"ד נוהג קצבר להעלותו נמי אסור
עס הירך כדפליגי רבי
ורצנן לקמן דלרזי שרי כדמוקי לקמן
אליצא דרזי כי איצטרין

קרא למשרי גיד הנשה צצחוזר
ולרצנן אסור דצענין מן המותר
לישראל: סבל צצויה הוא: אפילו
פרשו. מן הצצר הן גידין.

צגידין המותרין קאמר דומיא
דעמנות: ומאן שמעת ליה כו'.
כלומר והך מתניתין לאו צצרי הכל
היא אלא רבי היא ופליגי רצנן עליה

וכדתיניא כו' ומפלוגמיהו שמעינן
דלרזי גיד הנשה מותר ולרצנן אסור
כדמפרש ואזיל: ומה אי מקיים
הצצר והדס. ולא גידין: צצוקעין.

מעל האור. אשקלג"ט: מידי דהוי
אראשה של עולה. דלרין
שיקריצו שלם כדכתיב (ויקרא ח)
ואת הראש והרי עמנות הרבה יש:

ממקשה
דהיתירא והכי נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין

לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין
לרבות אלא נמי לרצנן לא מרזי רבי
כל מה שיכולין